

Pasaka par Dievu un Velnu.

Sensenos laikos, kad tika uzbūvēts visums, visaugstākajā kalna virsotnē, kurš atradās visdziļākā okeāna pašā dziļākajā vietā, tika celts neparasts koka nams. Tas sniedzās virs mākoņiem tik augstu, ka pat saule atradās zem tā. Virs galvas, klusajos ūdeņos mierīgi peldēja vienīgi zvaigžņu zivis. Šis bija burvju nams, kas celts kā tikšanās vieta Dievam un Velnam, lai apspriestu ļaužu likteņus. Arī uzcelts šis nams bija neparasti. Tajā varēja ieiet tikai gaismai austot un iziet no tā, rietot. Ja līdz saules rietam no tā neizietu, tad tajā tiktu ieslēgts uz mūžīgiem laikiem. Bet bija viena problēma. Nams atradās starp debesīm un elli un kamēr debesīs bija diena, ellē nakts un otrādi, kad ellē uzausa rīts, debesīs iestājās nakts. Sanāca sekojoša situācija, ka no abām pusēm tas bija atslēgts tikai uz dažām minūtēm, kamēr vienam ausa saule, bet otram rietēja. Pirms 20 tūkstošu gadu, abi stāvēja pie durvīm, un tiko tās atslēdzās, ieskrēja tie namā. Dažās minūtēs bija jāpieņem lēmums. Bija skaidrs, ka par minūti neko lāga neizstāstīsi un nevienosies. Tad nu abi izdomāja sekojošo, ka uz nākamajiem 20 tūkstošu gadu, tie samainīsies vietām. Dievs izliksies par Velnu un Velns par Dievu. Tā nu Dievs ieskrēja ellē, bet Velns, paradīzē. Ļaudis neko nemanīdami dzīvoja tālāk, tikai līdz ar Dieva un Velna nomainīšanu mainījās arī likumi. Tad nu gan pasaulu valdnieki, gan ļaudis iepazīdami pretējās visuma puses, ļoti daudz ko mācījās un daudz ko saprata. Tie kļuva viedī, tie kļuva saprotoši, tie kļuva apzinātāki. Un nu, pēc 20 tūkstošiem gadu, kad atdarīsies šī burvju nama durvis, atkal Dievs un Velns, ieskrēs burvju namā, pateiksies viens otram par gūto bezgala vērtīgo pieredzi un atgriezīsies savās vietās. Uz zemes virsas iestāsies ilgi gaidītā paradīze, bet ellē, karstā pirtīņa priekš tur mītošajiem velniņiem.

Written by ALPHA-DO L&A
www.alphado.ch

